

18. NEDELJA MED LETOM

ŽUPNIJA TRSTENIK 2021

www.donbosko.si/trstenik, tel.: 2779 731, GSM: 041/ 760 352

TO JE KRUH, KI VAM GA GOSPOD DAJE JESTI

Kruh predstavlja osnovno človekovo dobrino. Komur primanjkuje kruha, mu primanjkuje vsega. Kdor daje kruh, je dobrotnik človeštva, ker daje življenje. Vsakdo od nas ima zato nek odnos do osebe, ki skrbi za njegovo preživetje. Tudi izvoljeni narod si je v odnosu do kruha izoblikoval svoj odnos do njegovega darovalca, do Boga. Čudež mane v puščavi je bil najprej preizkušnja vere in zaupanja v Boga kot izvor življenja. «Glej, pošiljal vam bom kruh z neba; ljudstvo naj hodi vsak dan nabirat za en dan hrane, da ga preizkusim, ali se bo ravnalo po moji postavi ali ne!» je Bog govoril Mojzesu. Osnovna človekova skušnjava je v tem, da bi dela svojih rok, svoj napor in uspeh, svoje znanje in svoje delo, zamenjal za kruh, ki daje življenje. Življenje je lahko vedno le dar. Prejemamo ga – zavedno ali nezavedno - kot vsakdanji dih.

Kruh je v Svetem pismu omenjen okoli 350-krat in pisatelji so ga pogosto uporabili kot sinonim za hrano. Jezus je rekel, da lahko vsi z zaupanjem prosimo Boga: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh.« Ta kruh predstavlja hrano na splošno in Jezus nam s temi besedami zagotavlja, da se lahko zanesemo na Boga, da bo poskrbel za naše vsakodnevne potrebe. Vendar pa obstaja še nekaj pomembnejšega od kruha oziroma hrane. Jezus je to povedal takole: »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« V mislih je imel čas, ko so bili Izraelci popolnoma odvisni od tega, kar jim je priskrbel Bog. To je bilo kmalu po njihovem odhodu iz Egipta. Kakšen mesec za tem, ko so vstopili v sinajsko puščavo, jim je začelo primanjkovati hrane. Prevzel jih je strah, da bodo umrli od lakote, zato so se začeli ogorčeno pritoževati, da so v Egiptu lahko jedli kruha do sitega. Vendar Bog svojega ljudstva ni nameraval pustiti brez kruha. Obljubil jim je: »Glejte, kakor dež vam bom z neba pošiljal kruh.« Poimenovali so ga mana in ta kruh jih je ohranjal pri življenju naslednjih 40 let. Izraelci so bili nad čudežno mano najbrž sprva navdušeni, toda čez nekaj časa so začeli pogrešati raznoliko hrano, ki so jo jedli v Egiptu. Očitno se nam lahko tudi kruh, tako kot mnoge druge stvari, zlahka začne zdeti kar sam po sebi umeven.

Sveto pismo pa omenja tudi poseben kruh, ki ga ne bi smeli podcenjevati. Jezus je rekel: »Jaz sem živi kruh, ki je prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj.« Dobesedni kruh je Jude dnevno ohranjal pri življenju, tako kot je mana nasičevala Izraelce v puščavi. Vendar mana, čeprav je bila Božje darilo, ljudem ni omogočala večnega življenja. Jezusova popolna daritev pa tistim, ki verujejo vanj, omogoča ravno to. Jezus je zares »kruh življenja«.

Župnik Branko Balazič SDB

Nedelja	18. nedelja med letom	1. avgust
<ul style="list-style-type: none"> • Danes je 18. nedelja med letom. Godujeta Alfonz Marija Ligvorij, škof in cerkveni učitelj ter Aleš Sobaszek, duhovnik in mučenec. • V nedeljo, 8. avgusta goduje sveti Dominik, zavetnik naše podružnice, zato bo to nedeljo v Tenetišah smenj. Ob tej priložnosti bo pri slovesni sveti maši ob 7.30 slovo dosedanjega župnika in nastop novega župnika Franca Brečka. Po maši bomo skupaj nazdravili. • Naj vas v teh počitniških dneh kratkočasi tudi kakšna poučna zgodba. <i>Narcis je bil mlad fant, tako lep, da so bili na njegovo lepoto ljubosumni celo olimpski bogovi. Ko je nekega dne zajemal vodo iz ribnika, so bogovi poslali Kupida, da ga je ranil z eno svojih strelc. Tako se je Narcis zaljubil v lastno podobo tako zelo, da se mu nihče drug ni več zdel privlačen, čeprav so se še naprej vsi zaljubljali vanj. Prav to so si bogovi želeli: neskončno trpljenje nekoga, ki je oropan užitka ljubezni. Tudi Eho je bila žrtev uroka: Zevsova soproga ji je vzela dar govora. Afroditā, boginja ljubezni in lepote, pa se je Eho usmilila, in čeprav predhodnega uroka ni mogla izničiti, ga je vsaj omilila, tako da je Eho spet spregovorila, vendar je lahko le ponavljala to, kar so ji rekli drugi. Legenda pripoveduje, da se je Narcis nekega dne sprehajal po bregu reke, kot vedno žalosten, obremenjen s svojim gorjem, izza grmičevja pa je za njim oprezala Eho. Kakor vsi, ki jim je Narcis prekrizal pot, se je tudi Eho zaljubila vanj, vendar si ni drznila stopiti predenj, saj mu ne bi mogla ničesar reči, če ne bi on spregovoril prvi. Razžaloščena zaradi svoje kazni je Eho zajokala. »Kdo je tam?« je vprašal Narcis, ko je zaslišal njen jok. »Kdo je tam?« je odgovorila Eho. »Jaz sem, Narcis, Kdo pa si ti?« »Jaz sem,« je ponovila Eho. »Pridi ven, naj te vidim,« je rekel mladenič. »Naj te vidim,« je rekla Eho. »Torej pridi sem,« je ukazal Narcis. »Pridi sem,« je ponovila Eho, »pridi sem.« Narcis se je zbal, da gre za novo past bogov, zato si ni upal stopiti v goščavo. »Ne razumeš, da moram nekoga ljubiti?« je vprašal Narcis. »Ne razumeš,« je v joku odgovorila Eho. »Če se takoj ne pokažeš,« je zahteval Narcis, »kar pojdi, pa zbogom.« »Zbogom,« je ponovila Eho, »zbogom ... zbogom!« Lepi mladenič se je zavedel, da je v njegovem srce končno vstopila ljubezen. Morda zato, ker ni videl svoje ljube, ni mogel njene podobe z ničimer primerjati; morda zato, ker mu je njen glas vračal zgolj njegove lastne besede ... gotovo je le, da se je brez sebi jasnega razloga Narcis končno zaljubil. »Vrni se, prosim!« je zaklical. »Ljubim te.« Toda bilo je prepozna ... dekle ga ni več slišalo. Narcis je sedel na breg reke in zajokal. Jokal je, kot še nikoli, vse popoldne, ves večer in vso noč. Toliko je prejokal, da se je do jutra, ko je vžšlo sonce, njegovo telo izsušilo in spremenil se je v cvetlico: v narciso. Od tedaj narcisa raste na bregovih rek in se nagiba nad vodo, kot da bi objokovala svoj odsev na gladini.</i> • V mesecu avgustu je še precej prostih dni za mašne namene v župnijski cerkvi. 		
Nedelja 7³⁰ Tenetiše 8³⁰	18. nedelja med letom za srečen porod 1. za + Janeza Dolinarja (obl.) 2. za + Janeza Ješeta (obl.)	1. avgust
Ponedeljek 19⁰⁰	Evzebij iz Vercellija, škof; Štefan I., papež in mučenec za + Slavka Pečnaka	2. avgust
Torek 19⁰⁰	Martin, menih; Konrad, redovnik za + Marijo Štern, dar Škrbelovih	3. avgust
Sreda 19⁰⁰	Janez Marija Vianney, arški župnik; Cecilija in Amata, red. za + Janeza Dobrina, dar nečakinje Veronike	4. avgust
Četrtek	Marija Snežna, Nives; Oswald (Ožbolt), kralj in mučenec	5. avgust
Petek	Izjusova spremenitev na gori; Oktavijan, škof	6. avgust
Sobota 20⁰⁰	Sikst II., papež in mučenec; Kajetan Tienski, redovni ustan. 1. za + Franca Ušlakarja, dar Cilke Trdina 2. za + Antona Robleka	7. avgust
Nedelja 7³⁰ Tenetiše 8³⁰	19. nedelja med letom 1. za + mamo Marijo (obl.) in vse ++ Lukančeve 2. za + Ano, Aleša in Francija Grašiča za + Ivanko Košnik, dar sosedov	8. avgust
čiščenje in krašenje	Trstenik: Mija Javornik - Tenetiše; Irena Perčič Opomba: Če kdo ne more krasiti tisto nedeljo, naj se zmeni za zamenjavo. Če so rože še v redu, se cerkev samo počisti.	7. avgust